

Venec legend.

(Nabral Fr. Kralj.)

8. „Tavžentroža“.

Poznate tavžentrožo? — „Seveda, kajpada!“ mi doni od vseh strani. No, je že lepo, da jo poznate, a tega pa nihče ne vé, odkod ima svoje ime?

Ker vidim, da vsi molčite, moram pa jaz nadaljevati, ker sem že začel. To je bilo tako-le:

Nakdaj je bilo, da je neki bogatin hudo zbolel. Legenda nam ne pove, kakšna bolezen je bila, a gotovo je bila huda, ker so že vsi zdravniki obupali nad njegovim ozdravljenjem. Pa kjer je največja sila, tam je Božja pomoč najbolj mila. To je mislil tudi bolnik in je molil noč in dan, da bi ga Bog ozdravil.

Ko je tako goreče molil, zasveti se njegova spalnica, in krilati angelj v snegobelem oblačilu stoji pred njim. V roki je držal cvetlico, ki je dobila pozneje ime tavžentroža. In angelj Božji začne:

„Čul je Bog tvojo molitev in tvojo obljubo, da boš dal tisoč goldinarjev ubogim, ako ozdraviš. Rabi torej to cvetlico, katero ti prinašam in katera je doslej bila povsod zaničevana, a je vredna tisoč goldinarjev zaradi svoje zdravilne moči, katero ji je dal vsedobri Bog v blagor bednemu človeštvu. O, ne zabi svoje obljube.“

In angetj je izginil. Bolnik pa je ubogal angelja, in pridno rabil tavžentrožo. Pa je tudi kmalu ozdravel, in dal revežem, kar je obljubil.

V spomin na to ozdravljenje, pa nosi poslej ta cvetlica to dragoceno ime. Pa je tudi zasluži. Le radi jo nabirajte, bo po zimi prav prišla.

Oj, ti priliznjenka, ti!